Θαύματα και σημεία (Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 17 Αυγούστου, 2017

Σημεία του Χριστού και σημεία του Αντιχρίστου. Σε τι διαφέρουν;

Σε τι και πόσο βοηθούν τα θαύματα;

Ποιοι ζητούν θαύματα;

Σημεία του Χριστού και σημεία του Αντιχρίστου. Σε τι διαφέρουν;

Η αγία Γραφή μας πληροφορεί, ότι λίγο πριν από την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού θα γίνουν «σημεία» στον ήλιο, στην σελήνη, στα άστρα και στην θάλασσα[1]. Παράλληλα μας λέγει, ότι και ο αντίχριστος θα κάμη σημεία στον ήλιο, στην σελήνη, στα άστρα και στον αέρα[2]!

Πώς θα τα ξεχωρίσωμε τα σημεία αυτά; Πώς θα ξεχωρίσωμε τα σημεία-έργα του αντιχρίστου, από τα σημεία που προείπε ο Χριστός;

Τα πρώτα (τα «σημεία» του Χριστού) θα είναι αληθινά. Τα σημεία του αντιχρίστου θα είναι απλώς φαινομενικά· και θα απατούν τις αισθήσεις.

Τα σημεία του αντιχρίστου θα τα κάνουν ο αντίχριστος και οι απόστολοί του. Τα «σημεία» στον ήλιο, στη σελήνη, στα άστρα, τα «σημεία» προάγγελοι της Παρουσίας του Χριστού, θα γίνουν μόνα τους, χωρίς την μεσολάβηση κανενός. Οι φωστήρες του ουρανού, θα έχουν πια ολοκληρωτικά εκπληρώσει το σκοπό, για τον οποίο, κατ' εντολήν του Δημιουργού, έλαμπαν στον ουρανό[3]. Βέβαια τον είχαν και άλλοτε εκπληρώσει. Στη Γέννηση του Χριστού, με το παράδοξο αστέρι[4]. Και στη Σταύρωσή Του, που ο ήλιος κρύφτηκε τις πιο φωτεινές ώρες της ημέρας, το καταμεσήμερο[5], πίσω από ένα μαύρο πέπλο πηχτό σκοτάδι, για να μην ιδή νεκρό τον Δημιουργό του. Τότε όμως θα γίνη κάτι το τελειωτικό.

Ο άγιος Ευαγγελιστής Ματθαίος, λέγει ότι μετά «τη θλίψη» που θα προκαλέση η τυρρανία του αντιχρίστου, θα έλθη αμέσως η παρουσία του Χριστού. Και θα αρχίση

ως εξής: «*ο ήλιος σκοτισθήσεται· η σελήνη ου δώσει το φέγγος· και οι αστέρες πεσούνται εκ του ουρανού*»[6]. Οι φωστήρες του ουρανού, παρατηρεί ο άγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας, δεν θα χαθούν τότε. Θα εξακολουθήσουν για λίγο να στέκουν στην θέση τους. Όμως στα μάτια των ανθρώπων θα φανούν τότε, σαν να είχαν χαθή από το στερέωμα του ουρανού. Γιατί ένα άπλετο ουράνιο φως θα κραυγάζη τον κόσμο και θα τον προετοιμάζη να υποδεχθή τον Κύριο, που θα έλθη εν τη δόξη Αυτού. Το φως αυτό θα κάμη να μην διακρίνεται κανένα από τα ουράνια σώματα.

Η περί σημείων και θαυμάτων διδασκαλία, που εξεθέσαμε, είναι η διδασκαλία της αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας, η διδασκαλία των αγίων Πατέρων. Ουσιώδες χαρακτηριστικό της είναι η ακρίβεια, η (κατά το δυνατόν) σαφής διατύπωση της διδασκαλίας. Τα αληθινά σημεία θα βοηθήσουν να γίνη πιο βαθειά και πιο αληθινή η θεογνωσία, που είναι η βάση της σωτηρίας. Τα ψεύτικα σημεία θα αυξήσουν την πλάνη, και κατά συνέπεια, την απώλεια.

Ιδιαίτερα η ενέργεια των σημείων, που θα κάμη ο αντίχριστος θα είναι ευρείας και μεγαλειώδους μορφής. Και θα παρασύρη με αυτά την ανθρωπότητα να ομολογήση και να δεχθή σαν Θεό της τον απεσταλμένο του σατανά.

Τα θαύματα του Κυρίου μας πρέπει να τα βλέπωμε σωστά. Τότε θα διαπιστώσωμε πόσο μας οικοδομούν. Πόσο μας παρηγορούν. Πόσο είναι για μας σωτήρια.

Η ευσεβής θεώρηση των θαυμάτων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού οικοδομεί, παρηγορεί και σώζει. Τι αγία απλότητα που έχουν! Πόσο με αυτά έγινε άνετη η επίγνωση του Θεού για τους ανθρώπους! Τι αγαθότητα μαρτυρούν! Τι ταπείνωση! Τι ακατανίκητη πειστικότητα που έχουν! Η θεώρηση των θαυμάτων του Χριστού, μας ανυψώνει στο Λόγο, που είναι ο Θεός.

Σε τι και πόσο βοηθούν τα θαύματα;

Ο Θεός, για να αποκαταστήση την κοινωνία με τον εκπεσόντα άνθρωπο, ευδόκησε να περιβληθή ο Λόγος Του σώμα ανθρώπινο· να φανή ανάμεσά μας· να μας συναναστραφή· να έχη στενή επικοινωνία μαζί μας. Και αφού έτσι μας προσοικειωθή, να μας ανεβάση τον ουρανό.

Μα και αφού ενεδύθη την ανθρωπότητα, ο Λόγος παρέμεινε Λόγος του Θεού. Και ενεργεί σαν Λόγος, αυτά που απαιτεί η θεία Του φύση και μεγαλειότητα. Και κάθεται εκ δεξιών του Πατρός μαζί με την ανθρώπινη φύση, που προσέλαβε. Και είναι

πανταχού παρών ως Θεός. Και γράφεται σε ένα χαρτάκι, και διατυπώνεται με ήχους φωνής, αλλά και σαν πνεύμα[7] εισέρχεται στο νου και στην καρδιά μας, και εποικοδομεί τους εν πνεύματι ενωμένους μαζί Του, αναβιβάζοντας σε ζωή πνευματική ακόμη και το σώμα!

Τα θαύματα του Χριστού μας βοηθούν να αποκτήσωμε επίγνωση της μεγάλης σημασίας που έχει ο Λόγος του Θεού. Ο Λόγος του Θεού είναι ο μόνος του οποίου έστι χρεία[8] για τη σωτηρία μας. Ο Λόγος του Θεού και διακονεί την σωτηρία μας και την ολοκληρώνει. Η επίγνωση της σημασίας του Λόγου του Θεού είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την επίγνωση του Θεού. Η γνώση του Θεού πηγάζει από την δράση, που κατευθύνεται από το Λόγο του Θεού, και επισκιάζεται με την επίγνωση, που μας δίνει η χάρη του Θεού. Και δίνει στο χριστιανό καθαρότητα νου και καρδιάς. Και ακτινοβολεί στην πνευματική μας λογική, όπως ο ήλιος στον γαλανό ουρανό, που δεν έχει σύννεφα.

Με το ξημέρωμα μετά το νυχτερινό σκοτάδι η όψη των αισθητών αντικειμένων αλλάζει. Μερικά, που μέχρι τότε ήταν αόρατα, γίνονται τώρα ορατά. Άλλα που ήταν μεν ορατά, αλλά τα συγχέαμε με άλλα, ξεχωρίζουν και διακρίνονται.**Αυτό γίνεται όχι γιατί τάχα τα πράγματα άλλαξαν. Δεν άλλαξαν τα πράγματα, αλλά άλλαξε η σχέση της όρασής μας με αυτά**. Και αιτία ήταν η μετάβαση από το νυχτερινό σκοτάδι στο φως της ημέρας. Κάτι το ανάλογο γίνεται και στη σχέση του νου μας με τα ηθικά και πνευματικά πράγματα, όταν καταυγάζεται με την πνευματική γνώση, που δίνει το Πνεύμα το άγιο. **Μόνο με το φως της πνευματικής λογικής η ψυχή μπορεί να εύρη την αγία οδό προς το Θεό**. Μόνο με το φως της πνευματικής λογικής μπορεί να συντελεσθή σωστά η αόρατη πορεία του νου και της καρδιάς μας προς το Θεό. Μόνο με το φως της πνευματικής λογικής θα μπορέσωμε να ξεφύγωμε από τις πλάνες, τα αδιέξοδα και την απώλεια.

Όπου αυτό το φως δεν υπάρχει, δεν υπάρχει θέα της αλήθειας.

Όπου δεν υπάρχει το φως αυτό, δεν υπάρχει αρετή ευάρεστη στο Θεό και σωτηρία για τον άνθρωπο.

Γιατί αυτό τον εισάγει στα σκηνώματα του παραδείσου[9].
Γιατί **μόνον όταν αυτό το φως της πνευματικής λογικής καταγαύζη και φωτίζη την όραση του πνευματικού μας οφθαλμού, μπορούμε και κατανοούμε τα σημεία και τα θαύματα**· και μόνο τότε αποφεύγομε τις θλιβερές εκείνες καταστάσεις, στις οποίες παρασύρεται ο άνθρωπος, που τα κυττάζει με σαρκικό φρόνημα.

Είδαμε τον χαρακτήρα των θαυμάτων του Θεανθρώπου. Είδαμε ποιος είναι ο σκοπός τους. **Τα σημεία κάνουν ένα διακόνημα· προετοιμάζουν τις ψυχές να**

δεχθούν τον λόγο του Θεού· και να πιστεύσουν σ' Εκείνον που είπε: «*Ιδού εγώ μεθ' υμών ειμί, έως της συντελείας του αιώνος*»[10].

Ποιοι ζητούν θαύματα;

Όπως είπαμε, **κάποτε έπαυσαν να γίνωνται θαύματα** σε όλα τα μέρη. Ενώ λοιπόν παλαιότερα το κήρυγμα των αγίων αποστόλων και ισαποστόλων, η σπορά του Λόγου, συνωδευόταν κατά κανόνα με θαύματα, τώρα θαύματα εγίνοντο μόνο σε μερικά μέρη και μόνο από ανθρώπους εκλεκτά δοχεία του Πνεύματος.

Με την πάροδο του χρόνου, με την βαθμιαία υποβάθμιση του χριστιανισμού και της ηθικής ζωής, οι σημειοφόροι λιγόστεψαν[11]. Και τελικά έπαψαν εντελώς να υπάρχουν.

Εν τω μεταξύ οι άνθρωποι **έχοντας χάσει την ευλάβεια και το σεβασμό σε κάθε ιερό, έχοντας χάσει την ταπείνωση, που κάνει τον άνθρωπο να βλέπη** ότι δεν είναι άξιος όχι μόνο να κάμη θαύματα, αλλά ακόμη και να ιδή θαύματα, διψούν για θαύματα, όσο ποτέ άλλοτε.

Οι άνθρωποι μεθυσμένοι από φιλαυτία, αυτοπεποίθηση και αγνωσία αισθάνονται μια ακατανίκητη επιπόλαια και παλληκαρακίστικη τάση προς κάθε τι το «θαυματουργικό»! δεν λένε ποτέ ότι είναι αδύνατο να κάνουν οι ίδιοι θαύματα! Ή, το λένε χωρίς καθόλου να σκέπτωνται τι λένε! Η φόρα τους αυτή είναι όσο τίποτε άλλο επικίνδυνη!

Βιβλιογραφία

[1] Λουκ. 21, 25.
[2] Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας εις το Μάρκ. 8, 11-12.
[3] Γεν. 1, 14.
[4] Ματθ. 2, 2.
[5] Ματθ. 27, 45.
[6] Ματθ. 24, 29.

[7] Ιωάν. 6, 63.
[8] Λουκ. 10, 42.

[9] Ισαάκ Σύρου, Λόγος ΚΕ, ΚΣΤ, ΚΖ, ΚΗ.
[10] Ματθ. 28, 20.

[11] Ιωάννου Κλίμαξ, Λόγος 26, 52.

(ΑΓΙΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΜΠΡΙΑΝΤΣΙΑΝΙΝΩΦ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ, "ΘΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ", Μετάφραση : Ο Μητροπολίτης Νικοπόλεως ΜΕΛΕΤΙΟΣ, Έκδοση Ε΄, ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, ΠΡΕΒΕΖΑ 2000)

(Πηγή ηλ. κειμένου: orthodoxfathers.com*)*